

Pripomienky k navrhovanej nove Zákona o dani z príjmov v oblasti vybraných premien obchodných spoločností a družstiev

Bod 2. § 17b ods. 1 písm. d), § 17c ods. 1 písm. c) a § 17ca ods. 1 písm. c) – rezervy na náklady daňovo uznateľné po zaplatení

Z dôvodu právnej istoty nastavenia neutrálneho dopadu na základ dane v prípade tvorby a zrušenia nepoužitej rezervy na náklady daňovo uznateľné po zaplatení, navrhujeme uviesť v poslednej vete komentára **dôvodovej správy** k tomuto bodu, že v prípade zrušenia prevzatej rezervy u prijímateľa nepeňažného vkladu, právneho nástupcu alebo nástupníka daňovníka, ktorý sa rozdeľuje odštiepením, sa zrušenie rezervy nezahŕňa do základu dane, nakoľko tvorba tejto rezervy nie je u vkladateľa nepeňažného vkladu alebo spoločnosti, ktorá zaniká fúziou, prípadne ktorá sa rozdeľuje odštiepením, daňovo uznateľným výdavkom a na základe plánovanej úpravy § 17b ods. 1 písm. d), § 17c ods. 1 písm. c) a § 17ca ods. 1 písm. c) sa ani v zdaňovacom období, ktoré končí dňom predchádzajúcim rozhodnému dňu alebo v ktorom došlo k nepeňažnému vkladu, základ dane nezníži u sumy takejto vytvorenej rezervy. Požadované vysvetlenie možno v dôvodovej správe uviesť aj jednoduchou úpravou poslednej vety, kde namiesto „...zahŕňa do základu dane v súlade s účtovníctvom“ sa uvedie „...nezahŕňa do základu dane v súlade s § 17 ods. 23, predposledná veta“.

Rovnako, ako vyššie uvedené ustanovenia pre nepeňažné vklady, fúzie a rozdelenia, navrhujeme upraviť novelizáciou aj ošetrovanie rezerv na náklady uznateľné po zaplatení pre predaj podniku alebo časti podniku v § 17a ods. 4 písm. b).

Bod 4. § 17c ods. 1 písm. a), čiastočne bod 6. § 17c ods. 3 písm. a) – úprava oceňovacích rozdielov

Za účelom zamedzenia nejasnostiam pri novelizáciou zamýšľanom ošetrovaní (úprave) oceňovacieho rozdielu v súvislosti s realizáciou zlúčenia, splynutia alebo rozštiepenia, ktoré bude daňovo ošetrené v reálnych hodnotách, navrhujeme vypustiť časť novelizovaného textu, ktorá nasleduje za čiarkou (t.j. časť „ak právny nástupca nenadobúda vlastné akcie alebo vlastný obchodný podiel“), nakoľko rozumieme, že existuje neistota právneho konceptu „nadobudnutia vlastných akcií“ v nadväznosti na Obchodný zákonník. Ako poistku pre zabezpečenie neutrálneho dopadu na základ dane navrhujeme uviesť v § 25a, že ak v prípade zlúčenia došlo k nadobudnutiu vlastných akcií alebo obchodného podielu a daňovník pri ošetrovaní transakcie postupoval podľa § 17c ods. 1 písm. a), vstupnou cenou takýchto akcií alebo podielov je ich pôvodná cena u daňovníka zaniknutého zlúčením.

Z rovnakého dôvodu odporúčame vypustiť identickú časť („...ak právny nástupca nenadobúda vlastné akcie alebo vlastný obchodný podiel“) v druhej z troch navrhovaných úprav ustanovenia § 17c ods. 3 písm. a).

Bod 5. § 17c ods. 1 písm. b) a § 17ca ods. 1 písm. b) – zavedenie pojmu účtovná hodnota

Rozumieme, že zámerom zavedenia pojmu „účtovná hodnota“ namiesto „zostatková cena“ do ustanovení § 17c ods. 1 písm. b) a § 17ca ods. 1 písm. b) je eliminovanie negatívneho dopadu na základ dane v dôsledku toho, že v zmysle § 17c ods. 1 písm. d) a § 17ca ods. 1 písm. d) sa u zanikajúceho daňovníka nezahŕňa do základu dane tvorba opravných položiek k dlhodobému hmotnému a dlhodobému nehmotnému majetku. Nakoľko však § 17c ods. 1 písm. b) a § 17ca ods. 1 písm. b) rieši úpravu základu dane medzi zostatkovou cenou podľa účtovníctva (t.j. po novelizácii účtovnou hodnotou) a daňovou zostatkovou cenou iba pre odpisovaný hmotný majetok (resp. aj neodpisovaný majetok nadobudnutý darom a jeho vstupnou cenou), navrhovaná novelizácia neodstraňuje negatívny dopad v prípade (daňovo neuznanej) opravnej položky k dlhodobému nehmotnému majetku a k neodpisovanému hmotnému majetku (napr. pozemky). V tejto súvislosti viď v prílohe ilustratívne príklad. Keďže opravné položky k nehmotnému majetku a neodpisovanému hmotnému majetku nie sú

nezvyklou položkou účtovných úprav, navrhujeme – či už cez úpravu písmena b) alebo písmena d) v ustanoveniach § 17c ods. 1 a § 17ca ods. 1 – zahrnúť do novelizácie aj túto úpravu.

Problém ne-neutrality opravných položiek k dlhodobému hmotnému a nehmotnému majetku existuje aj v prípade predaja časti podniku. Preto navrhujeme, obdobne ako pre fúzie a rozdelenia, riešiť túto problematiku aj v §17a ods. 3 resp. ods. 4 písmeno b).

Bod 6. § 17c ods. 3 písm. a) – definovanie a akcelerácia zdanenia oceňovacích rozdielov

Rozumieme (a oceňujeme), že prvou navrhovanou úpravou (spresnenie osoby daňovníka, ktorý vykázal oceňovacie rozdiely) sa zamedzí nesprávnemu výkladu zo strany časti finančnej správy, že pri niektorých zlúčeníach prepojených spoločností právny nástupca daňovníka zrušeného bez likvidácie nemôže postupne po sedminách zahrňovať do základu dane sumu oceňovacích rozdielov, ale že zanikajúca spoločnosť musí celú sumu zahrnúť do svojho základu dane jednorazovo. Zároveň sa navrhovanou úpravou, kedy pri reverznom zlúčení podľa pôvodného znenia zákona dochádzalo k zdaneniu oceňovacieho rozdielu k zlúčením zanikajúcej finančnej investícii, odstraňuje daňová ne-neutralita – vid' ilustratívne príklady v prílohe. Navrhujeme však zvážiť aj ďalšiu úpravu zákona, ktorá by eliminovala nejasnosť okolo obsahu pojmu „oceňovacie rozdiely z precenenia pri zlúčení, splynutí alebo rozštiepení“, a to v zmysle záverov zasadania Komisie pre zabezpečenie jednotného metodického výkladu za oblasť dane z príjmov konanej dňa 10. 6. 2014 na MF SR. V zápise zo zasadania komisie sa uvádza, že pod oceňovacími rozdielmi v ustanoveniach § 17c (dnes aj § 17ca) sa rozumejú tak sumy účtované na účte 416 – Oceňovacie rozdiely z precenenia pri zlúčení, splynutí a rozdelení, ako aj na účte 414 – Oceňovacie rozdiely z precenenia majetku a záväzkov. Pre ilustráciu rôznych daňových dopadov v závislosti od účtovania precenenia prostredníctvom účtu 414 a 416 uvádzame v prílohe. Uvedené je možné riešiť napríklad v §§ 17c a 17ca cieľovými odvolávkami pri výrazoch „oceňovacie rozdiely z precenenia pri zlúčení, splynutí alebo rozštiepení“ na príslušnú časť účtovnej legislatívy alebo v § 17c ods. 1 písm. a) rozšírením celého pojmu oceňovacích rozdielov nadväznosti na názvy účtov 414 a 416 účtovnej osnovy vo forme definície a následné používanie už iba pojmu „oceňovacie rozdiely“.

Odporúčanie na spresnenie druhej navrhovanej úpravy tohto ustanovenia („okrem oceňovacieho rozdielu vzťahujúceho sa k akciám...“ atď) uvádzame v rámci nášho komentáru k bodu 4. vyššie.

V tretej navrhovanej úprave tohto ustanovenia („okrem dividend vykázaných právnym nástupcom“) odporúčame pojmové spresnenie, aby sa zamedzilo nejasnostiam v aplikácii, ktorá je vysvetlená aj v dôvodovej správe. Ide o pojem „vykázaná dividenda“. Z právneho hľadiska bude všetky dividendy, aj dividendy pochádzajúce zo ziskov vykázaných zaniknutou spoločnosťou, deklarovať právny nástupca. Preto dávame na zváženie preformulovať podmienku jednorazového zahrnutia zvyšnej časti oceňovacieho rozdielu do základu dane právneho nástupcu tak, že namiesto „ak počas tohto obdobia dôjde k ... vyplateniu dividend, okrem dividend vykázaných právnym nástupcom...“ bude uvedené „ak počas tohto obdobia dôjde k ... vyplateniu dividend zo ziskov vykázaných zaniknutým daňovníkom ako oceňovací rozdiel...“. Obdobne navrhujeme špecifikovať aj situáciu akcelerácie zdanenia oceňovacieho rozdielu pri zvýšení základného imania právneho nástupcu iba na situácie, kedy došlo k zvýšeniu základného imania z oceňovacích rozdielov zaniknutej spoločnosti.

Body 7. a 9 § 17c ods. 6 a § 17c ods. 3 písm. a) – zdanenie oceňovacích rozdielov v zahraničí

V prípade novelou navrhnutého typu premeny alebo cezhraničnej premeny sa dáva možnosť výberu metódy reálnych cien iba vtedy, ak oceňovacie rozdiely (vyčíslené prevádzkarňou alebo organizačnou zložkou) boli predmetom zdanenia v zahraničí. Vzhľadom na veľkú rozdielnosť režimov a princípov zdanenia v jednotlivých jurisdikciách (titul, subjekt, časový rámec, výpočet, atď.) máme za to, že bez bližšieho definovania zdanenia v zahraničí bude v praxi vznikáť veľa otázok a neistoty ohľadom splnenia tejto podmienky (navyše praktické preukazovanie splnenia môže byť administratívne náročné alebo dokonca nerealizovateľné). Bolo by preto potrebné zdefinovanie podmienky zahraničného zdanenia v zákone alebo minimálne v metodickom pokyne. Odporúčame však celkovo zvážiť opodstatnenosť

tejto podmienky, nakoľko nie je jasná súvislosť použitia metódy reálnych cien slovenskou prevádzkarňou a „párového daňového ošetrenia“ v zahraničí.

Nakoľko pre účely zdanenia nerezidentov a všetkých otázok s tým súvisiacich je relevantná najmä stála prevádzkareň nerezidenta, dávame na zváženie ponechať v oboch ustanoveniach iba referenciu na majetok, ktorý ostáva súčasťou stálej prevádzkarene v SR (t.j. namiesto „...ostáva súčasťou stálej prevádzkarene alebo organizačnej zložky umiestnenej na území Slovenskej republiky“ uviesť iba „...ostáva súčasťou stálej prevádzkarene na území Slovenskej republiky“) nakoľko organizačná zložka v niektorých prípadoch nemusí byť stálou prevádzkarňou.

Body 3., 10. až 14 § 17b ods. 8, § 17d ods. 7 a 8, § 17e ods. 8 a 9, §17ea ods. 7 a 8 – výber metód

Oceňujeme opätovné zavedenie možnosti výberu medzi metódou pôvodných cien a metódou reálnych cien pre daňové ošetrenie vnútroštátnych fúzií a rozdelení. K tejto oblasti máme niekoľko nižšie uvedených návrhov doplnení:

Bod 12. § 17e odsek 8 a § 17ea odsek 7 – metóda pôvodných cien pre IFRS daňovníkov

Z dôvodovej správy rozumieme, že výnimkou z možnosti výberu medzi dvoma metódami budú daňovníci, ktorí na základe povinnosti podľa účtovnej legislatívy vykazujú výsledok hospodárenia v individuálnej účtovnej závierke podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo (ďalej iba „IFRS daňovníci“) a zároveň z titulu transakcie fúzie alebo rozdelenia nebudú účtovne vykazovať precenenie majetku a záväzkov. Takíto IFRS daňovníci budú môcť použiť iba metódu pôvodných cien. Navrhované znenie ustanovení § 17e odsek 8 a § 17ea odsek 7 však evokuje záver, že metódu pôvodných cien bude môcť použiť iba IFRS daňovníci, ktorí nerobia precenenie z titulu predmetnej transakcie, a žiadni iní daňovníci. Nižšie preto uvádzame návrh na upravené znenie oboch novelizovaných ustanovení, aby bol naplnený legislatívny zámer:

Pôvodné znenie § 17e ods. 8 – „(8) Odseky 1 až 7 sa uplatnia, ak daňovník zrušený bez likvidácie, ktorý zisťuje základ dane podľa § 17 ods. 1 písm. c), nevykáže oceňovacie rozdiely z precenenia pri zlúčení, splynutí alebo rozštiepení obchodných spoločností alebo družstiev podľa osobitného predpisu.¹⁾“

Upravené znenie § 17e ods. 8 – „(8) Daňovník zrušený bez likvidácie, ktorý zisťuje základ dane podľa § 17 ods. 1 písm. c), uplatní odseky 1 až 7, ak nevykáže oceňovacie rozdiely z precenenia pri zlúčení, splynutí alebo rozštiepení obchodných spoločností alebo družstiev podľa osobitného predpisu.¹⁾“

Pôvodné znenie § 17ea ods. 7 – „(7) Odseky 1 až 6 sa uplatnia, ak daňovník, ktorý sa rozdeľuje odštiepením a ktorý zisťuje základ dane podľa § 17 ods. 1 písm. c), nevykáže oceňovacie rozdiely z precenenia pri odštiepení obchodných spoločností alebo družstiev podľa osobitného predpisu.¹⁾“

Upravené znenie § 17ea ods. 7 – „(7) Daňovník, ktorý sa rozdeľuje odštiepením a ktorý zisťuje základ dane podľa § 17 ods. 1 písm. c), uplatní odseky 1 až 6, ak nevykáže oceňovacie rozdiely z precenenia pri odštiepení obchodných spoločností alebo družstiev podľa osobitného predpisu.¹⁾“

Taktiež navrhujeme spresniť v tomto smere **dôvodovú správu**, ktorá pri komentovaní výnimky z možnosti výberu medzi metódami referuje na daňovníka „vykazujúceho základ dane podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo, ktorý súčasne v dôsledku podnikovej kombinácie nevyčísli oceňovacie rozdiely“. Keďže podčiarknutý pojem sa nepoužíva v ustanovení §17 odsek 1 písm. c), na základe dôvodovej správy môže vzniknúť pochybnosť, či sa nové ustanovenia § 17e odsek 8 a § 17ea odsek 7 vzťahujú na všetkých IFRS daňovníkov, alebo iba na tých IFRS daňovníkov, ktorí pri zisťovaní základu dane vychádzajú z IFRS výsledku a upravujú ho podľa tzv. mostíka. To by znamenalo, že povinné použitie metódy pôvodných cien by nebolo relevantné pre IFRS daňovníkov, ktorí si zvolia možnosť vychádzať pri zisťovaní základu dane z výsledku hospodárenia, ktorý by vyčíslili, ak by účtovali v sústave podvojného účtovníctva (tzv. duálne vedené účtovníctvo podľa slovenských štandardov).

§ 17e ods. 14 a § 17ea ods. 13 a § 43 ods. 3 písm. t) – zdanenie výplaty oceňovacích rozdielov

Rozumieme, že novelizácia nepokrýva vyššie uvedené ustanovenia, a teda ostávajú bez zmeny. Ak by však v zmysle §17e ods. 14 alebo §17ea ods. 13 došlo k zdaneniu (časti) oceňovacieho rozdielu v rámci výplaty dividend (prípadne zníženia základného imania alebo prerozdelenia kapitálového fondu z príspevkov) u takého daňovníka, ktorý si zvolil pre daňové ošetrenie transakcie fúzie alebo rozdelenia metódu pôvodných cien, **nebude zachovaná daňová neutralita transakcie**. Navrhujeme preto vylúčiť takéto zdanenie z predmetných ustanovení, prípadne ho naviazať na zvýšenie vstupnej ceny majetku o sumu oceňovacích rozdielov. Zároveň kvôli zachovaniu daňovej neutrality navrhujeme aby sa v príslušných ustanoveniach upustilo od zdanenia oceňovacieho rozdielu pri ich výplate k neodpisovanému majetku alebo finančnému majetku, nakoľko pri týchto typoch majetku nedochádza v čase ich držby k uplatneniu daňových výdavkov prostredníctvom odpisov.

Bod 15. § 19 ods. 3 písmeno u) – daňová uznateľnosť úrokov z akvizičných úverov

Rozumieme, že zámerom legislatívnej úpravy je umožniť v určitom období zahrnovanie do základu úrokov z úverov na obstaranie akcií a obchodných podielov, ak dôjde k následnému zlúčeniu prepojených spoločností (body 2. a 3. predmetného ustanovenia). Keďže v praxi môže uvedený úverový vzťah pretrvávať aj po zlúčení spoločností, navrhujeme, aby aj bod 2. nepokrýval iba zdaňovacie obdobie, v ktorom nastal rozhodný deň, ale zdaňovacie obdobia počnúc zdaňovacím obdobím, ktoré začína rozhodným dňom, ak úverový vzťah naďalej trvá. To znamená, že úvod bodu 2. by bol rovnaký ako úvod bodu 3 („počnúc zdaňovacím obdobím, ktoré začína rozhodným dňom...“), nakoľko nie je dôvod, aby bolo daňové ošetrenie v tomto prípade iné pre zlúčenie, kde právnym nástupcom je bývalá materská spoločnosť (bod 2.) a pre zlúčenie, kde právnym nástupcom je bývalá dcérska spoločnosť (bod 3.).

Bod 16. § 30 ods. 2 – odpočítavanie daňovej straty právnym nástupcom

Z účelom jednoznačnosti zamýšľaného obsahu navrhujeme do druhej (novej) vety ustanovenia § 30 ods. 2 doplniť spresnenie, že ide o stratu vykázanú zanikajúcim daňovníkom: „Postup podľa prvej vety právny nástupca uplatní aj na daňovú stratu vykázanú zanikajúcim daňovníkom za zdaňovacie obdobie, ktoré končí dňom predchádzajúcim rozhodnému dňu.“

Rozumieme, že časť za bodkočiarkou v tretej (novej) vete ustanovenia § 30 ods. 2 pokrýva situáciu, keď právny nástupca a zaniknutá spoločnosť nemali rovnaké zdaňovacie obdobia, a preto sa v zákone špecifikuje, straty za ktoré zdaňovacie obdobia zaniknutej spoločnosti bude právny nástupca spočítavať so svojimi stratami za účelom sledovania limitu na 50% základu dane. Ak je naše porozumenie správne, navrhujeme explicitne do **dôvodovej správy** uviesť, že časť tretej vety za bodkočiarkou sa týka nerovnakých hospodárskych rokov, prípadne hospodárskeho roku a kalendárneho roku. Najlepšie by však bolo dať konkrétny príklad, že pri zlúčení, kde má zanikajúci napr. hospodársky rok od októbra do septembra a právny nástupca kalendárny rok, strata právneho nástupcu vykázaná za kalendárny rok 2023 sa bude spočítavať so stratou zaniknutého daňovníka vykázanou za hospodársky rok 1.10. 2022 – 30.9. 2023. Ak by v tomto prípade došlo k zlúčeniu s rozhodným dňom k 1.10. 2024, strata zaniknutého vykázaná za hospodársky rok 1.10. 2023 – 30.9. 2024 by sa mohla prvý krát použiť na odpočet v daňovom priznaní právneho nástupcu za rok 2025, prípadne aj v súčte so stratou právneho nástupcu vykázanou za kalendárny rok 2024.

Bod 18. § 52zzzby – prechodníky k úpravám účinným od 1. 1. 2025

V odseku 2 tohto ustanovenia navrhujeme nastavenie účinnosti rovnako ako v bode 1, teda pre transakcie, u ktorých rozhodný deň nastane po 31. decembri 2024 (alebo najskôr 1. januára 2025). Rozumieme, že legislatívnym zámerom je vrátenie možnosti výberu medzi metódami pôvodných a reálnych cien od roku 2025. Nakoľko transakcie fúzií a rozdelení sa z praktických dôvodov dejú veľmi často k poslednému dňu účtovného obdobia zaniknutého daňovníka a tým je u najväčšej časti

daňovníkov kalendárny rok, pri navrhovanom znení § 52zzzby ods. 2 by takíto daňovníci po prvýkrát mali možnosť použiť výber metód až v roku 2026.

Ďalšie okruhy možných úprav Zákona o dani z príjmov v oblasti vybraných premien obchodných spoločností a družstiev

V rámci dokumentu SKDP „Návrhy v daňovej oblasti k pripravovanému zákonu o premenách“, ktorý bol v minulosti poskytnutý ministerstvu (ďalej len „Dokument SKDP“) a na základe ktorého boli vedené diskusie v pracovnej skupine zameranej na oblasť obchodných kombinácií, ostalo neriešených ešte niekoľko bodov, u ktorých sme vnímali zhodu postojov ministerstva a SKDP v zmysle, že danú oblasť je ochota riešiť, avšak v súčasnej novele tieto body nie sú. Dovoľujeme si ich preto zrekapitulovať a prosíme o zváženie možnosti ich zapracovania do novely. Číslovanie je podľa pôvodného dokumentu SKDP, ktorý mal v daňovej sekcii 23 bodov.

Bod 7 – pokračovanie v odpisovaní právnym nástupcom

Navrhujeme upraviť **§ 17c ods. 2 písm. b)** v súvislosti s pokračovaním v odpisovaní hmotného majetku, keďže pri súčasnej interpretácii tohto ustanovenia v prípade rovnomerného odpisovania možnosť pokračovať v odpisovaní prakticky neexistuje a výpočet daňového odpisu je rovnaký, ako pri postupe podľa § 17c ods. 2 písm. a). Z mechanizmu výpočtu odpisov k rozdielnemu výsledku dochádza iba v prípade uplatnenia zrýchleného spôsobu odpisovania, a to v dôsledku použitia koeficientu, ktorý zohľadňuje počet období, počas ktorých sa už majetok daňovo odpisoval u daňovníka zrušeného bez likvidácie.

Jednou z možností je úprava znenia § 17c ods. 2 písm. b) tak, aby zákon neustanovoval odpisovanie majetku z reálnej hodnoty, ale do výšky reálnej hodnoty („...môže pokračovať v odpisovaní hmotného majetku **do** výšky reálnej hodnoty...“), čím by bolo možné pokračovať v uplatňovaní ročného daňového odpisu pred zlúčením, pričom majetok by právny nástupca doodpisoval do výšky (precenenej) reálnej hodnoty.

Bod 11 – lehota na podanie DPPO zaniknutej spoločnosti

Pre praktické pokrytie situácie fúzií a rozdelení, u ktorých je rozhodný deň určený späťne, by bolo vhodné upraviť v **§ 49 ods. 6** s referenciou na § 49 odsek 2 lehotu na podanie daňového priznania spoločnosti zaniknutej bez likvidácie. Prax totiž prináša situácie, kedy napríklad daňovníci realizujú zlúčenie zápisom do Obchodného registra 15.12. s rozhodným dňom pre účely dane z príjmov a účtovníctva stanoveným späťne na 1.4., čo znamená, že v momente zápisu zlúčenia už uplynula aj prípadná predĺžená lehota 6 mesiacov na podanie daňového priznania zaniknutého daňovníka za obdobie 1.1. – 31.3.

Navrhujeme preto upraviť § 49 ods. 6 v tom zmysle, že lehota (3-6 mesiacov) na podanie priznania podľa § 49 odsek 2 je viazaná na deň právnej účinnosti zlúčenia alebo rozhodný deň, podľa toho, ktorý nastane neskôr.

Bod 16 – nehmotný majetok nadobudnutý vlastnou činnosťou vkladateľa

Navrhujeme upraviť znenie **§ 23 ods. 2 písm. b)** tak, aby obsahovalo výnimku v súvislosti s nehmotným majetkom nadobudnutým vlastnou činnosťou vkladateľa, kedy sa de facto nejedná o bezodplatné nadobudnutie. Ide napríklad o situáciu, keď predmetný nehmotný majetok je identifikovaný u prijímateľa nepeňažného vkladu, ktorým je podnik alebo jeho časť, pričom v súlade s ustanovením § 27a ods. 1 Postupov účtovania sa tento identifikovaný a spoľahlivo oceníteľný dlhodobý nehmotný majetok vytvorený vlastnou činnosťou vkladateľa účtuje u prijímateľa vkladu podniku na príslušný účet

dlhodobého nehmotného majetku a v konečnom dôsledku ovplyvňuje (znižuje) výšku goodwillu, ktorý je daňovo uznateľným výdavkom u prijímateľa vkladu.

Bod 17 – postupné zahrňanie goodwillu do základu dane

Navrhujeme upraviť ustanovenia § 17a ods. 5, § 17b ods. 5 písm. b), § 17c ods. 3 písm. c) a § 17ca ods. 3 písm. c) o zahrňaní goodwillu do základu dane tak, aby „pravidlo jednej sedminy“ neplatilo v prípade zostatku goodwillu v poslednom roku zahrňania do základu dane, ak je tento zostatok menší ako 1/7. Dôvodom potrebnosti úpravy je opakovaný výklad niektorých predstaviteľov finančnej správy, že súčasné znenie povoľuje zahrnúť v jednom roku do základu dane iba takú časť goodwillu, ktorá je najmenej vo výške 1/7 vykázaného goodwillu ročne, a teda nie časť menšiu ako 1/7. Keďže ale zákon umožňuje zahrnúť v jednom roku aj viac ako 1/7, ak túto možnosť daňovník aspoň v jednom roku využije, v poslednom roku mu ostane na zahrnutie menej ako 1/7. Následne by duchu vyššie uvedeného gramatického výkladu daňovník o možnosť zahrnutia poslednej časti goodwillu do základu dane prišiel.

Bod 18 – zahrňanie oceňovacieho rozdielu z vkladu individuálneho majetku do základu dane

V ustanovení § 17b ods. 1 písm. b), ktorým sa umožňuje postupné zahrňovanie do základu dane takého oceňovacieho rozdielu, ktorý vznikol v dôsledku nepeňažného vkladu, je tento režim v súčasnej podobe zákona upravený iba pre vklad podniku alebo jeho časti (viď posledná veta ustanovenia pred bodmi 1. až 4). Pri nepeňažnom vklade individuálneho majetku je možné iba jednorazové zdanenie rozdielu medzi uznanou hodnotou vkladu a jeho účtovnou hodnotou podľa § 17b ods. 1 písm. a).

Ak nebolo zámerom zákonodarcu nastaviť zahrňovanie oceňovacieho rozdielu z vkladu individuálneho majetku do základu dane inak ako v prípade vkladu (časti) podniku, navrhujeme jednoduchú úpravu uvedeného ustanovenia doplnením referencie aj na vklad individuálneho majetku. Súčasnú znenie ustanovenia § 17b ods. 1 písm. b) v časti pred bodmi 1. až 4. „...najmenej vo výške jednej sedminy ročne, počnúc zdaňovacím obdobím, v ktorom dôjde k splateniu nepeňažného vkladu podniku alebo jeho časti; ak počas tohto obdobia...“ by po úprave teda bolo „...najmenej vo výške jednej sedminy ročne, počnúc zdaňovacím obdobím, v ktorom dôjde k splateniu nepeňažného vkladu podniku alebo časti podniku alebo individuálneho majetku; ak počas tohto obdobia...“